

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۳/۰۴

رادیوی آزادی - با تبصره م. نظام

نگرانی ها از قربانی شدن دستاورد های ۱۸ ساله در مذاکرات بین الافغانی

حوت ۱۴، ۱۳۹۸

آرشیف، دوره حاکمیت طالبان

قرار است گفت وگو های صلح میان دولت افغانستان و گروه طالبان به زودی آغاز شود. اما نگرانی هایی در باره از دست رفتن دست آوردهای ۱۸ سال گذشته به خصوص در بخش آزادی بیان، حقوق زنان و حقوق بشری در جریان این گفت وگو ها وجود دارد.

یکی از نگرانی ها این است که آیا نگاه طالبان به این موضوعات نسبت به دوره حاکمیت چند ساله شان در افغانستان تغییر کرده است یا نه؟

گروه طالبان در زمان حاکمیت خود محدودیت شدیدی بر آزادی زنان وضع کرده بود و زنان را از حق آموزش، حق کار و حق بیرون رفتن از خانه بدون محرم شرعی محروم کرده بود. در زمان حاکمیت این گروه خبری از فعالیت رسانه های آزاد نبود.

زینب، از باشندگان بامیان از خاطرات دوره حاکمیت طالبان می گوید: "۷۲ نفر را در یکاوانگ یکجا قتل کردند در بین برف. باز ما آمدیم در بین برف ماندیم و سرانجام به بامیان رسیدیم. ۴ نفرشان از قوم نزدیک ما بود، دو تن شان برادریم بودند، یکیش هم شوهر خاله ام بود. یکیش هم مامایم بود."

'وضعیت موجود زنان در کابل نادرست'

سیداکبر آغا از مقام های پیشین طالبان به رادیوی آزادی گفت که این گروه با حقوق زنان در عرصه هایی مانند تحصیل و کار مطابق اصول اسلامی موافق است. از نظر او وضعیت موجود زنان در کابل نادرست است. او افزود: "وضعیتی که در کابل است من خودم راضی نیستم، مثلاً تعلیم و تحصیل مختلط در مکتب ها و پوهنتون ها که من از نگاه اسلام این ها را خوب نمی دانم."

سیداکبر آغا از مقام های پیشین طالبان

سیداکبر آغا در باره آزادی بیان می گوید که این اصل در حال حاضر جهانی است و طالبان هم این را خواهند پذیرفت و در مخالفت با جهان قرار نخواهند گرفت.

"اظهارات مبهم طالبان در پیوند به حقوق زنان"

شهرزاد اکبر، رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به رادیوی آزادی گفت که اظهارات طالبان در پیوند به حقوق بشر به خصوص حقوق زنان مبهم است و به همین دلیل وی نگران است.

شهرزاد اکبر، رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان

بانو اکبر می افزاید، این کمیسیون نگرانی اش در پیوند به موضوعات حقوق بشری را با حکومت شریک ساخته است تا در جریان گفت وگو های صلح در نظر گرفته شود.

از سوی دیگر عایشه خرم، نماینده جوانان افغانستان در سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۹ می گوید که وی به عنوان یک زن نگران است که حق تحصیل و کار از وی گرفته شود و با سهم شدن طالبان در قدرت سیاسی، محدودیت بر زنان بیشتر نشود.

او گفت: "موضوع قابل تشویق این است که خانم ها از حق تعلیم، حق کار و حق برخورداری از حقوق مساوی محروم نمانند. این چیزی است که باید بالای شان تأکید کنیم."

"طالبان به آزادی بیان در چوکات اسلام باور دارند"

در همین حال صدیق الله توحیدی، فعال رسان می می که تجربه یک دور گفت وگویی غیر رسمی با نمایندگان طالبان را دارد، می گوید که بر اساس اظهارات طالبان، آنان به آزادی بیان در چوکات اسلام باور دارند.

به گفته آقای توحیدی، هیچ گونه رسانه آزاد در زمان طالبان فعال نبود و چند رسانه محدود دولتی هم که فعال بود صرف فعالیت این گروه را تبلیغ می کرد.

صدیق الله توحیدی فعال رسانه بی

این فعال رسانه بی می‌گوید که در صورت سهیم شدن طالبان در اقتدار سیاسی، فعالیت رسانه‌ها تحت تأثیر برداشت این گروه از آزادی بیان قرار خواهد گرفت. آقای توحیدی تأکید دارد که در گفت و گوها با طالبان اصول اسلامی باید توضیح داده شود.

گفته می‌شود که گفت و گوهای صلح بین‌افغانی به تاریخ ۱۰ مارچ آغاز خواهد شد، اما تا به حال فهرست هیئت دولت افغانستان همگانی نشده و معلوم نیست که چه مواردی در این مذاکرات مورد بحث قرار خواهد گرفت.

تبصره م. نظام: با اینکه امضای موافقت‌نامه آمریکا با طالبان امیدواری‌هایی را هم در زمینه آتش بس آن گروه در افغانستان خلق نموده است، ولی مشت بسته مذاکرات بین‌افغانی‌ای که با موجودیت کار شکنی‌ها و ایجاد نا آرامی و عدم ثبات سیاسی‌ای که عبدالله و تنظیم‌های استفاده‌جو و چپاولگر قدرت طلب، ایجاد نموده‌اند، مشکلات فراوانی را در تنظیم این مذاکرات به میان آورده است. از جانب دیگر هنوز چند روزی از پیمان آمریکا و طالب سپری نشده است که در سر تا سر افغانستان حملات شدید و بیدریغ این گروه باز هم صورت می‌گیرد که در پهلوی غیر نظامیان مثل همیشه قوای اردو و پلیس افغان هم کشته و زخمی می‌گردند. البته چنین اخباری که در جهان پخش می‌گردد، هیچ عکس‌العمل مردم دنیا را بار نمی‌آورد، طوریکه حتی در میدیای جهانی چندان اعتراض و یا تبصره‌ای را نمی‌بینیم، گویا یکبار دیگر ملت افغان به فراموشی سپرده شده است.

از جانب دیگر خوف و هراس از دست دادن دست‌های مترقی ۱۸ سال اخیر، ارزش‌های مدنی، آزادی‌های اجتماعی بصورت عموم و بیشتر در احوال شرائطی که قانون برای زنان افغان تعیین نموده است، روز بروز بیشتر گردیده و یک فضای ناشناخته ولی نه چندان امید بخشی را در بین مردم افغانستان در داخل و خارج ترسیم مینماید. درین شکی نیست که موافقت با شرایط طالبان، ولو انگشت شمار در زمینه آزادی‌های مدنی، تحصیل و حقوق زنان و دختران، فعالیت‌های اجتماعی آنان از قبیل تجارت و اداره مؤسسات، مسافرت و امثال آن، باعث تخریب و محو بسیاری ازین فعالیت‌ها که به حکم قانون عرضه گردیده است، می‌گردد.

طوریکه مشاهده میشود، حتی قبل از گفتگو و مذاکرات طالبان، آن گروه شرائطی را از قبیل آزادی قبل از وقت ۵۰۰۰ محبوسین آنها پیش نموده و مذاکرات را هم به آن موضوع منوط نموده‌اند. همچنانکه در همان روز امضای موافقت‌نامه با آمریکا، اعلام شد که دولت رسمی و قانونی افغانستان را به رسمیت «؟!» نمی‌شناسند.

بهر حال فضای وطن نه تنها از معضله مذاکرات با طالب و امکانات صلح «؟!» مکرر است، بلکه مشکلات و تخریبات اجتماعی‌ای را که مثل همیشه عبدالله و سران تنظیمی جنگ‌های کابل خلق نموده‌اند، قمار بزرگیست با سرنوشت مردم مظلوم افغانستان.